

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1967-1968.

14 NOVEMBER 1967.

Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 20 mei 1846 op de openbare detailverkoop van nieuwe koopwaren.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De bedoeling van bovengemelde wet is de bescherming van de kleinhandel.

Het is duidelijk dat, indien op ongebreidelde wijze verkopen van nieuwe koopwaren in het openbaar worden ingericht, daaruit grote gevaren voortspruiten voor de gevestigde kleinhandel.

Het is echter anderzijds te betreuren dat de sanctie waarin de wet van 1846 voorziet, al te zwaar is en niet in verhouding met de gevallen welke zich kunnen voordoen.

Artikel 9 van die wet bepaalt immers dat de rechtbank steeds de verbeurdverklaring der koopwaren moet uitspreken, benevens een boete van 50 tot 1.000 frank.

Nu is het duidelijk dat, aan de ene kant, de automatische verbeurdverklaring van de koopwaren in bepaalde gevallen als te streng moet worden beschouwd, terwijl de op te leggen boete in de meeste gevallen als onbetekenend dient te worden aangezien.

Ten einde hieromtrent een meer evenredige bestrafing mogelijk te maken en de rechtbanken in staat te stellen te oordelen over de al of niet verbeurdverklaring van de goederen wordt het wenselijk geacht de wet te wijzigen zoals hierna volgt.

A. DUA.

**

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1967-1968.

14 NOVEMBRE 1967.

Proposition de loi modifiant la loi du 20 mai 1846 sur les ventes publiques, en détail, de marchandises neuves.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'objet de la loi du 20 mai 1846 est d'assurer la protection du commerce de détail.

Il est évident que l'organisation immodérée de ventes publiques de marchandises neuves est de nature à compromettre gravement le sort des détaillants établis.

D'autre part, il est regrettable que la sanction prévue par la loi de 1846 soit excessivement lourde et disproportionnée aux cas qui peuvent se présenter.

En effet, l'article 9 de ladite loi dispose que le tribunal doit toujours prononcer la confiscation des marchandises et, en outre, une amende de 50 à 1.000 francs.

Or il est clair que si la confiscation automatique des marchandises doit parfois être considérée comme trop rigoureuse, par contre, dans la majorité des cas, l'amende prononcée est insignifiante.

Afin de rendre possible une répression plus équitable des contraventions en la matière et de permettre aux tribunaux d'apprécier s'il y a lieu de prononcer ou non la confiscation des marchandises, nous estimons qu'il conviendrait de modifier le texte de la loi de la manière exposée ci-dessous.

**

VOORSTEL VAN WET**ENIG ARTIKEL.**

Artikel 9 van de wet van 20 mei 1846 op de openbare detailverkoop van nieuwe koopwaren wordt gewijzigd als volgt :

« Elke overtreding van de bepalingen van deze wet wordt gestraft met geldboete van 1.000 tot 10.000 frank die solidair zal opgelegd worden zowel aan de verkoper als aan de openbare ambtenaar die zijn bijstand verleend heeft.

» Bovendien kan de verbeurdverklaring der te koop gestelde voorwerpen worden uitgesproken.

» In geval van herhaling binnen drie jaar zal het maximum der straf steeds worden opgelegd.

A. DUA.

G. VANDEPUTTE.

PROPOSITION DE LOI**ARTICLE UNIQUE.**

L'article 9 de la loi du 20 mai 1846 sur les ventes publiques, en détail, de marchandises neuves est modifié comme suit :

« Toute contravention aux dispositions de la présente loi sera punie d'une amende de 1.000 à 10.000 francs, qui sera prononcée solidairement, tant contre le vendeur que contre l'officier public qui l'aura assisté.

» En outre, la confiscation des marchandises mises en vente pourra être prononcée.

» En cas de récidive dans les trois années, le maximum de la peine sera toujours appliqué. »